

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 214/17

לפני :
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותרים :
1. שרונה רום
2. גבריאל אלוש
3. אמאל בסתוני
4. סיגלית מלכה
5. מזל בן עמי
6. שומרי משפט - רבנים למען זכויות האדם
7. האגודה לזכויות האזרח בישראל

נגד

המשיבים :
1. הרשות לשירותים ציבוריים חשמל
2. משרד התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים
3. חברת החשמל בישראל בע"מ

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בשם העותרים :
בשם המשיבים 1-2 :
בשם המשיבה 3 :
עו"ד עדי ניר בנימיני ועו"ד משכית בנדל
עו"ד אבי מיליקובסקי
עו"ד אוריאל פרינץ ועו"ד עדי שלמה

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים, להורות למשיבה 1 (להלן: רשות החשמל) לקבוע אמות מידה מהותיות להפעלת שיקול דעתה של המשיבה 3 (להלן: חברת החשמל), באשר לניתוק צרכנים מחשמל ובאשר להתקנתו ולתפעולו של מונה תשלום מראש בביתם של צרכנים. עוד ביקשו העותרים צו ביניים, המורה לחברת החשמל שלא לנתק את אספקת החשמל לעותרים 1-5 עד להכרעה בעתירה. לבקשה זו נענתה חברת החשמל מבלי שיידרש צו ביניים.

2. מההודעות המעדכנות שמטעם המשיבים, מיום 5.3.2017 ומיום 23.10.2017, עולה כי רשות החשמל קבעה אמות מידה מהותיות כמבוקש בעתירה, וזאת לאחר פרסום הצעה להתייחסות הציבור וקיום דיון בישיבת מליאה. משכך התייתרה העתירה, והעותרים באו על סיפוקם והסכימו למחיקת העתירה – תוך שהם שומרים על

טענותיהם באשר לאמות המידה לגופן, ובאשר לסוגיית השימוש במונה תשלום מראש. עם זאת, העותרים ביקשו בהודעתם מיום 11.12.2017 כי ייפסקו הוצאות לזכותם.

3. המשיבים נתבקשו בהחלטה מיום 11.12.2017 ליתן תגובתם לבקשה הצנועה לפסיקת הוצאות. בתגובתה שמיום 18.3.2018, ביקשה חברת החשמל כי לא ייפסקו הוצאות כנגדה. זאת, בין השאר, מכיוון שאמות המידה שלעיל נמצאות בתחום סמכותה של רשות החשמל, שאחר הוראותיה מחויבת חברת החשמל למלא; ומכיוון שהעותרים "למעשה, ויתרו, בשלב זה" על הסעדים שהתבקשו כנגד חברת החשמל ישירות.

בינתיים, למשיבים 1-2 ניתנו לבקשתם חמש ארכות, האחרונה שבהן עד ליום 20.10.2018. כעת הונחה בפנינו בקשה מטעם המשיבים 1-2 לארכה נוספת, עד ליום 20.12.2018.

4. אכן, לא נעלם מעינינו העומס המוטל על המשיבים 1-2. עם זאת, המדובר בתגובה לבקשה לחיוב בהוצאות, שאינה אמורה להיות ארוכה או סבוכה במיוחד. משכך, הבקשה להארכת מועד נדחית. באשר לחברת החשמל, מקובלת עלינו הטענה כי עיקרה של בקשת העותרים לפסיקת הוצאות מופנה כנגד המשיבים 1-2. בשים לב לנסיבות המקרה ולאמות המידה הקבועות בפסיקה לעניין הוצאות (ראו, למשל: בג"ץ 2908/06 איוונוב נ' שר הפנים (21.4.2010); בג"ץ 842/93 אל נסאסרה נ' שר הבינוי והשיכון (25.5.1994)), ראינו לנכון להיעתר לבקשת העותרים לפסיקת הוצאות כנגד המשיבים 1-2.

5. על כן, ניתן בזה פסק דין המוחק את העתירה, משזו התייתרה.

המשיבים 1-2 יישאו בהוצאות העותרים על סך 7,500 ₪.

ניתן היום, כ' בחשון התשע"ט (29.10.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט